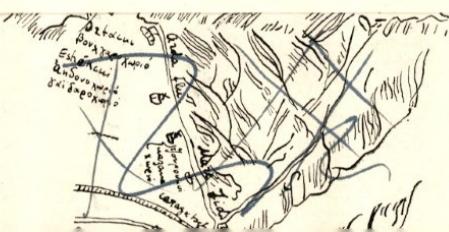

τεῦθεν καὶ εἶναι κατεσκευασμένα κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. Κεῖται τεθαμ-
μένος ἐν Ἐγιούπ (μηνημονευθέντι πρότερον) εἰς ἐν ὥραιον Μαυσωλεῖον,
δπερ ἔχω λῆπται. Καὶ ἀναφέρεται περὶ αὐτοῦ, ὅτι διώρθωσεν ὅλας τὰς δημο-
σίας γεφύρας ἐν τοῖς Τουρκικοῖς ἑδάφεσιν ἀπὸ τῆς Ἀδριανούπολεως μέχοι
τῶν ὁρίων τῆς Περσίας. Καὶ ἔκτισε τόσα τζαμιά καὶ Χάνια, ὅσαι αἱ ἡμέραι
τοῦ ἔτους. Καὶ διὰ τῶν μέσων τούτων ἐσυνέχισε τὴν Βεζυφείαν αὐτοῦ ἐπὶ
40 ἔτη, πρᾶγμα ἀσύνηθες ἐν τῇ Αἴγυπτῳ αὐτῷ. Διότι εἶναι θαῦμα διὰ τὸν νῦν
Κιουπουργλῆ ὅπλι τόσον διότι διαδεχθεὶς τὸν πατέρα του, ὅσον ὅτι διέμεινεν
ἐν τῷ ἀξιώματι τοσοῦτον χρόνον. Πῶς συνέβη ὥστε ἡ πόλις αὕτη νὰ ὀνο-
μασθῇ Χάβζι μίαν εὐθύνυμον ἰστορίαν μοὶ διηγήθῃ δ ἀρχιμεταφραστής
μαζ. (Παραλείπομεν τὴν ἀφήγησιν τῆς ἰστορίας Σημ. Μετ.).

John Codd:
Leford six
A. Nov. 1939
1675
Kod 22912
v. 179
so in North
Papillae in
Mucosa
Ovalis per
Typus nov:
art. 179
nella p. 179
= Opened 16
= 2 B! 1939
v. 27-29

Ματέον 10 Πρὸς τὴν Ἀδριανούπολιν
ῶραι ὅ 1]2 μίλια 17.

‘Η Χάρφη κείται νοτιανατολικώς της ’Αδριανουπόλεως· έξερχόμενοι της πόλεως (ήτις κείται καμπηλά) διερχόμενα πάλιν τὸν πρῶτον λόφον· ή Ροδόπη κείται πρὸ ήμισυ. Εἰς τὸ 8 μῖλιον διερχόμενα ἔνα μικρὸν ὄνακα καὶ 3 μίλια ἐκεῖθεν ἔνα ἔτερον. Εἰς ἀπόστασιν 2 μιλίων ἡ κάτι περιστότερον ἀπὸ ’Αδριανουπόλεως, ὑπάρχει μία πολὺ καλὴ κορηγὴ καὶ ἐν ὁραίον κιόσκι ἡ θέρετρον παρ’ ἀντὴν ὅπου ἔρχονται διάφοροι μεγάλοι ἄνδρες τὸ θέρος, ἵνα διασκεδάσωσι. ’Η πόλις ἀρχεῖται νὰ φαίνηται ἀπὸ 4 ἢ 5 μιλίων μακρὰν καὶ πράγματι φαίνεται μεγαλοπεπτής, ὡς δῆλαι αἱ πόλεις αὐτῶν μακρόθεν, ἀλλ᾽ ἐσωτερικῶς εἶναι πολὺ πρόστινχοι καὶ κτηνώδεις. Τὰ Δζαμία καὶ οἱ Μιναρέδες εἴναι λίαν μεγαλοπεπτῆ, ἰδίᾳ τὸ Δζαμίον τοῦ Σουλτάν Σελίμ, διπερ εἶναι τὸ ἀμφιστον ἐδῶ, περὶ τοῦ ὅποιον πλειότερα βραδύτερον. ’Η χώρα (ὅς ἐλέχθη) καθ’ ὅλην τὴν ὅδον εἶναι τελείως πεδινὴ τὸ ἔδαφος μὲ εὐαρέστους καμηλούς λόφους καὶ καρποφόρους κοιλάδας. Τὸ ἔδαφος γενικῶς λίαν καλόν ἀλλ’ εἶναι λίαν παρημελημένον καὶ μολονότι ἐμνημόνευσα καθ’ ὅλην τὴν πορείαν διάφορα μικρὰ χωρία, ἐν τούτοις σᾶς βεβιαῖ, ὅτι τῷ μέρος αὐτὸν τῆς Θράκης (ἐν συνόλῳ εἰλημμένον) δλίγον κατοικεῖται καὶ δλιγάτερον καλλιεργεῖται. Πλησίον τῶν πόλεων καὶ τῶν χωρίων εἰδομεν καλήν καλλιεργειαν. ’Άλλ’ ἀλλαχοῦ, είμαι πεπεισμένος, ἀνω τῷν δύο τρίτων τῆς χώρας δὲν εἶναι κατειλημένα. Καὶ ὅπου οὔτε καλλιεργοῦν οὔτε φυτεύουν ἀμπελῶνας, οὐδὲ τρέφουν μόσχους, ἡ πρόβατα ἡ ἀλγας ἡ ἄλλο τι. ’Ιππεύοντες εἰς παρὰ πολλὰ μίλια δὲν εἰδομεν οὔτε σιτηρά, οὔτε βοσκάς, οὔτε ποιμνια, οὔτε ἀγέλας, ἀλλὰ μόνον ἄγριον, παρημελημένον κέρσον ἔδαφος. ’Εχω ἔνα κατάλογον πολλῶν ὡραίων φυτῶν τὰ ὄποια παρετίρησα παρὰ τὴν ὅδον, ἀλλὰ παρέρχομαι αὐτὸν (ζει κατάλογον ἐν τῷ τέλει) καὶ ἔρχομαι νὰ σᾶς διηγηθῶ πῶς

έγενομεθα δεκτοί καὶ εἰσήχθημεν εἰς τὸν πόλιν. ὁ μὲν περίπου μακρὰν τῆς πόλεως ἡλθον πρὸς συνάντησίν μας δλοι οἱ Γάλλοι καὶ οἱ Ὀλλανδοὶ οἵτινες ἀνήκοντες μεθ' ἡμῖν εἰς τὸ Πέραν, εὐρίσκοντο τότε εἰς Ἀδριανούπολιν διὰ νὰ ἔδωσι τὰ ἀξιοθέατα. Εἰς τὸ Σολάκ Τσεσμὲ (τ. ἔ. τὴν πηγὴν τοῦ θεραπόντος) τὴν δποίαν τῷρα ἀκριβῶς ἀνέφερα, 12 ἵπποι τοῦ Μεγ. Κυρίου ήσαν ὥρισμένοι διὰ τὸν Μυλόδον καὶ τὴν ἀκολούθιαν του διὰ νὰ ἱππεύσωσι καὶ εἰσέλθωσι εἰς τὴν πόλιν μεθ' ὅλων.⁷ Ήσαν δλοι θαυμαστοί καὶ ἐστολισμένοι ὅσον τὸ δυνατὸν πλουσίως. Ἀφῆκα τὸν ἰδικόν μου καὶ ἔλαβον ἔνα ἔξι ἑκατόν, τοῦ δποίου ὁ χαλινὸς τὸ ἐφίππιον, οἱ ἀναβολεῖς, η ἐπὶ τοῦ στήθους πλάξ, τὸ κάλυμμα τῶν δπισθίων κτλ. ήσαν δλα εἴτε ἐκ κτινητοῦ χρυσοῦ καὶ ἀργυροῦ, εἴτε ἄλλως πλουσιώτατα κεντημένα. Ἡ ἵπποσκευὴ τοῦ ἵππου τοῦ Μυλόδου ἦτο ἐπεξειργασμένη μὲ ἀδάμαντας καὶ μαργαρίτας λαν θαυμασίως. Ὡρίσθησαν ἵπποκόμοι δι' ἔνα ἔκαστον τῶν ἵππων. Ὄταν ἀνέβημεν τοὺς ἵππους καὶ εἰσῆλθομεν εἰς τὴν ὁδὸν κατὰ σειράν, ὑπαντήθημεν ὑπὸ τοῦ Καπιτζῆ-Μπασῆ (η λέξις σημαίνει ἀρχιμυρωδόν), οὗτινος τὸ ἀξιωμα εἶναι μάλιστα δμοιον πρὸς τὸ τοῦ ἡμετέρου Τελετάρχου καὶ ἦν τοῦ Chian—Μπασῆ (η ἀρχηγὸν τῶν Chiāses, οἵτινες δμοιοι πρὸς τοὺς ἰδικούς μας purcevants η ἀγγελιοφόρους τοῦ πρασίνου ἐνδύματος). Οἱ δύο οὗτοι ήσαν μὲ τὴν αὐλικὴν των ἐνδύμασίαν (καφτάνια) ἔξι ὑφάσματος χρυσοῦ καὶ ἀργυροῦ μετά πλουσίων μηλωτῶν καὶ καταλλήλων ἵπποσκευῶν. Μετ' αὐτοὺς ἡκολούθουν 10 Chiāses μὲ τὰς ἐνδύμασίας των καὶ διάφοροι Cherbigees (συνταγματάρχαι τῶν Γιανιτσάρων). Οἱοι ἐμεῖς ἐκάμαμεν (ἐλλιπές) ἔως οὐ η τελετὴ τῆς ἐθιμοτυπίας καὶ τῶν φιλοφρονήσεων Ελληνες. Τότε μετέβημεν εἰς τὴν πόλιν ἱππεύοντες κατὰ σειράν πρωτον οἱ Cherbigees ἐστραμμένοι πρὸς τὰ δπίσω, ἔπειτα οἱ Chiāses ἔπειτα δ Καπιτζῆ-Μπασῆ, καὶ οἱ Chiāses μπασῆς, ἔπειτα δ Μυλόδος ἔχων τοὺς ἔνοντας, οὗτινες συνιντησαν ἡμᾶς ἀκριβῶς ἔμπροσθεν αὐτοῦ είτα δλοι οἱ Ἀγγλοι εὐγενεῖς κατόπιν οἱ ὑπηρέται, ἔπειτα οἱ δραγούμανος μὲ τὸν Sir Tho. R., ἔπειτα η ἀμάξα καὶ δ ἵπποι ἔπειτα η ἄλλῃ ἀμάξα τοῦ Δραγούμανου, ἔπειτα ἡκολούθουν δλα αἱ ἀμάξαι. Ο Μυλόδος εἶχε τρεῖς καλοὺς ἵππους (τῶν συντροφιῶν) πλουσίως ἐξηρτωμένους, δραγούμανους, καθ' δλην τὴν πορείαν ἀπὸ τοῦ Πέρα.

Εἰς τὴν πρωτην ὁδὸν ἐκατέρωθεν παρατεταγμένοι Γιανίτσαροι. Μεθδλις τῆς παρατάξεως ὀδηγήθημεν εἰς τὴν οἰκίαν, ητις ὥρισθη ὡς κατοικία τοῦ Μυλόδου καὶ η ὁδὸς ἐκείνη εἶχεν ἐπίσης Γιανίτσαρους ἐκατέρωθεν. Ἐκεὶ οἱ Τούρκοι καὶ οἱ ἔνοντα μας ἀφῆκαν. Η οἰκία, τὴν δποίαν κατ' ἀρχὰς ἐκληρώθημεν ητο η μᾶλλον κατηραμένη θέσις εἰς τὴν δποίαν ἀνθρωπός ποτε εἰσῆκθη. Ἡτο μία Ιουδαϊκὴ οἰκία, οὐχὶ κατὰ τὸ ἡμισυ μεγάλῃ ὥστε, νὰ περιλάβῃ τὴν ἡμίσειαν οἰκογένειαν τοῦ Μυλόδου, μία φωλεὰ μᾶλλον ψύλλων, καὶ κορεῶν, καὶ μυῶν, καὶ ποντικῶν, καὶ δυσδίας, περιτριγυρισμένη ὑπὸ ἀθροισμάτων δλων συχαμερῶν κτηνωδῶν Ιουδαίων. Μετεκινήθημεν τὴν ἴδιαν νύκτα καὶ δ Μυλόδος ἀποστείλας πρὸς τὸν Βεζόρην ἔλαβεν ἀμέσως μίαν ἄλλην, ητις ἀπεδείχθη λίαν κατάλληλος. Διότι ἐνταῦθα εἰς τοιαύτας περιστάσεις δ Μέγας Κύριος ἐκβάλλει δντινα θέλει (ἐκ τῶν Ιουδαίων η τῶν Χριστιανῶν) ἐκ τῆς οἰκίας του οὐτως ὥστε εἶναι ἀνησυχητικὸν καὶ ἐπικίνδυνον δι' αὐτοὺς νὰ ἔχωσι μίαν καλὴν οἰκίαν. Καὶ εἰς τὸ ἄκρον αὐτὸ τῆς πόλεως δὲν ὑπάρχει ἄλλη ἀνθρωπίνη ὑπαρξίας η Ιουδαῖοι συσσωρευμένοι δὲν η τρεῖς οἰκογένειαι εἰς μίαν οἰκίαν, ητις δὲν ἔχει περισσότερα δωμάτια. "Αν οι ἀρχαῖοι Ιουδαῖοι ησαν τοιαύτα δηλητηριώδη ζῆται τότε κατ' ἀνάγκην ἐπιτρέπονταν εἰς αὐτοὺς τὰς συχνὰς αὐτῶν λούσεις καὶ νομίζω δτ δὲν ἐχρειάζετο νὰ φαύσουν ἐν νεκρόν σῶμα διὰ νὰ είναι καθαροί διότι δὲν ἡδύναντο νὰ φαύσουν ἐν ζωντανὸν σῶμα χωρὶς νὰ ἀποθεῦν τοιοῦτο. Αλλὰ πλείονα περὶ τούτων

Τὸ ταξεῖδι τοῦ John Covel

in Αγριανίσιον 31 Kyrat 22.9.12
1675 o. 179

εἶναι βραχίονες τοῦ Ἐργίνη (Agrianis, δστις λίαν ἐσφαλμένως τίθεται ἐν
Ortel. Geogr aut). Διότι δὲν διήλθομεν τόσον μέγαν ποταμόν, οίον παρι-
στη. Ωσαύτως τὸ δρός Ροδόπη ἐσφαλμένως τίθεται ὑφ' ὅλων. Ἀνῆλθον
εἰς μέρος αὐτοῦ καὶ ἐσημείωσα αὐτὸν καλῶς ὅπως ὁσαύτως ὅλους τοὺς
ποταμοὺς περὶ τὴν Ἀδριανούπολιν οἵτινες τίθενται ἐνταῦθα ἐπακριβῶς
ώς (σᾶς βεβαιῶ) ἡ σμικρότης τοῦ χάρτου θά μοι τὸ ἐπιτρέψῃ. Τοσαῦτα
ἐν τῷ παρόντι. Τὸ ἐπίλοιπον θὰ λάβῃς βραδύτερον. Σᾶς διεσκέδασα δλί-
γον μὲ τὰ ὠραῖα θεάματά μας. Βλέπετε πόσον προσωπικῶς (ἀνεπιτηδεύ-
τως) σᾶς γράφω εἰς τὴν προηγουμένην σελίδα.

Ο χάρτης ἐπεκτεινόμενος καὶ μέχρι Ὁρτάκιοι ἀφ' ἐνὸς εἰς τὰς ὑ-
παρείας τῆς Ροδόπης καὶ ἀφ' ἐτέρου πρὸς τὰς πηγὰς τοῦ ποταμοῦ
ὑποθέτει ἐκδομὰς τοῦ συγγραφέως καὶ πρὸς τὰ μέρη ἐκεῖνα ἀλλὰ περὶ
τούτων δὲν γίνεται λόγος ἐν τῷ ὑπ' ὄψιν χειρογράφῳ. "Ισως ἀνευρεθοῦν
ἐν ἄλλῳ χειρογράφῳ τὰ σχετικά. (Σ. Μ.)

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΦΥΤΩΝ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

(”Ορα σ. 27).

Ragos matthioli. floribus purpurorientibus.
Eupatorium cannabinum fiori. marshub agnatum
Geranium greticum periploca latifolia.

Μεταξὺ Χάρξας καὶ Βουργάς

Ginyidium paniad much. myjuncavia much.
Kaligniculatum. pontipiocoli.
Kalimus largustifolia permib. ibid.
Gossipium about Heraclea.
Adrianopole. plantae variores.
Cumirum corniculatum.
plarmica Impériali. Φλοκάλι
Botrys. Carduns. Cnedchy.
Tanacetnm. Japonaria.
Pistalochia. Sesamum verd. σουσάμι.
Hedysarum clypeatum
melitotus germanica.
Delphinium. 1083
Aconilum lycocotonum pavoid. 971
Tribulus agraticus.
Glycyrrhiza schinata.
Scannonea valentina.
viorna. Asparagus salivus.
Clematis gerigrina caevulea. 887

τοῦ Λαζαρί^{τοῦ}
Βασιλείου^{τοῦ}
Μοναρχού^{τοῦ}

Αντικρυνθεῖσι:
αλεπούδη^{τοῦ}
γελεφραντ^{τοῦ}

. Θρασιός Αθ.
τ. Ι.Β. 1939
r. 31-32

(Σημ. Μεταφρ.). Ἀδυνατῶν ν' ἀποδῆσσο δι' ἀντιστοίχων ἐλληνικῶν τὰ δύναματα τῶν ἀναφερούμενων λατινιστὶ φυτῶν καὶ ἀνθέων ἀρχοῦμαι ἀναρέψων εἰς τὸν λατινικὸν αὐτῶν κατάλογον ὃς παρατίθεται ἐν τῷ κειμένῳ.

ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟΝ

Α'. Τὰ Ὀδοιπορικά, περὶ ὧν δὲ λόγος παρατίθενται λατινιστί. Ἡ πρώτη στήλη περιέχει τοὺς ὑπολογισμούς τοῦ συγγραφέως ἀπὸ τῆς Πύλης τῆς Ἀδριανούπολεως καὶ ἀντιστρόφως ἀπὸ τῆς Ἀδριανούπολεως οἰκαδες τ. ἔ. εἰς τὴν Πύλην τῆς Ἀδριανούπολεως Κηπόλεως. Παραδέτει καὶ τοὺς δύο ἀριθμούς, ἵνα δεῖξει τὴν διαφορὰν μεταξὺ μεταβάσεως καὶ ἐπιστροφῆς. Οὕτω π. χ. ἀπὸ τῆς Πύλης τῆς Ἀδριανούπολεως μέχρι Ponti-piccoli (~~Μικροῦ Τσεκμετζῆ~~) κατὰ τὴν εἰς Ἀδριανούπολιν μετάβασιν ἔδαπανήθησαν 4 ὕδραι καὶ 12 μίλια, κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν 4 [1]2 ὕδραι καὶ 13 μίλια. Τὸ Ὀδοιπορικόν του Antonin (A. Byzantios) δὲν ὑπολογίζει εἰς ὕδρας, ἀλλὰ μόνον εἰς μίλια. Τὸ Ὀδοιπορικὸν ἀπὸ Βορδιγάλλων εἰς Ἱεροσόλυμα ἐκ Κωνσταντινούπολεως ὑπολογίζεται εἰς μίλια καὶ βῆματα.

Β'. Εἰς τὴν τετάρτην στήλην δίδει ὁ συγγραφεὺς τὸν ἀριθμὸν τῶν διανυθέντων κατ' αὐτὸν μιλίων α') ὑπὸ αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἀδριανούπολιν 144, κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν 149. Τοῦ Antonini εἰς ὑπολογισμὸς 177, μικρότερος ὑπολογισμὸς 164. Ὁδοιπορικὸν Βορδιγάλλων μέχρι Μπουργάς (Bergula) μίλια 121.